

NEB
NEMZETI EMLÉKEZET BIZOTTSÁGA

KELEMEN GÉZÁNNÉ, DR.

1928. március 25. Budapest

Lánykori neve Ernst Ágnes. – 1950. július 1-jétől az Országos Tervhivatalban dolgozott előadóként, 1954. február 1-től a Földművelésügyi Minisztériumban főelőadóként. 1954. szeptember 1-jétől 1955. január 15-ig az Országos Vízügyi Főigazgatóságon technikusként működött. Munka mellett kezdett jogot tanulni, diplomáját 1951-ben szerezte meg, doktori oklevelét 1957. március 23-án állították ki.

Az igazságügy területén 1955. január 11-étől kezdett működni, a minisztériumban főelőadóként dolgozott. 1955. december 6-án a Fővárosi Bíróságra helyezték, de csak 1956. február 6-án tett esküt, és foglalta el állását. A Fővárosi Bíróságon főleg életelleni cselekményeket tárgyalt. Az Elnöki Tanács 1970. február 1-jén nevezte ki a Legfelsőbb Bíróság bírájának, ahol 1985-től főtanácsosként működött. A köztársasági elnök 1992. június 30-ával nyugállományba helyezte.

Az 1956-os forradalmat követő kádári megtorlás során elsőfokú büntetőeljárásban 1957. november 4-én távollétükben halálbüntetéssel sújtotta Fehér Istvánt és Tóth Miklóst a másodfokon eljáró dr. Mecsér József tanácsa 1958. június 21-én helybenhagyta az elmarasztalásokat. Ugyanebben a büntetőeljárásban Kelemenné Takács Kálmánt tizenöt évi, Bokor Jánost tizenegy évi börtönbüntetésre ítélte, amiket másodfokon dr. Mecsér tanácsa halálbüntetésre súlyosbított, s 1958. október 6-án mindkettőjüket kivégezték.

IRODALOM

Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 180., 213.